

ΕΤΟΣ 69ον

29 Αυγούστου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3561)

ΤΑ ΣΥΜΠΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραὴλ στά χρόνια τοῦ ἐπίγειου ἔργου τοῦ Χριστοῦ, Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ἔκανε ἓνα συμπόσιο γιὰ νά γιορτάσει τὰ γενέθλια του. Σέ αὐτό τό συμπόσιο ὁ χορός τῆς κόρης τῆς Ἡρωδιάδας, τῆς γυναίκας τοῦ ἀδελφοῦ του μέ τήν ὁποία ὁ Ἡρώδης συζοῦσε, ἔγινε ἡ αἰτία ὁ βασιλιάς, παραδομένος στά πάθη του, νά ὀδηγηθεῖ στή θανάτωση τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Δέν εἶχε ἐπίγνωση τῆς θέσης του ὁ βασιλιάς ὅτι ἔπρεπε νά εἶναι πρότυπο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτό σήμαινε ὅτι ἔπρεπε νά ἀποφασίζει μέ βάση τί εἶναι δίκαιο καί ἠθικό, καί ὄχι μέ βάση τὰ πάθη του, ὅ,τι τόν εὐχαριστοῦσε. Σέ αὐτό ἀκριβῶς τόν ἔλεγξε ὁ Ἅγιος. Τοῦ ὑπεδείκνυε δημόσια ὅτι δέν μποροῦσε νά συζητῇ μέ τή γυναίκα τοῦ ἀδελφοῦ του. Καί τόσο ἐκείνη, ὅσο καί ὁ βασιλιάς προτίμησαν νά ικανοποιήσουν τὰ πάθη τους καί ὄχι νά συμμορφωθοῦν μέ τήν ἀλήθεια.

Ἐξουσία δίχως Θεό

Ὁ Ἡρώδης ἦταν ὑπερήφανος. Πίστευε ὅτι ἡ βασιλική ἐξουσία τοῦ ἔδινε τό δικαίωμα νά εἶναι ὁ ἄρχοντας τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου τῶν ὑπηκόων του καί, παρότι ἡ παράδοση τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ ἔπρεπε νά τόν κάνει νά σέβεται τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τίς ἐντολές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μία ἐκ τῶν ὁποίων ἦταν τό «οὐ μοιχεύσεις», ἐντούτοις ἐκεῖνος ζοῦσε σάν νά μήν ὑπάρχει Θεός. Σέ ἀντίθεση μέ τόν Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος ἤξερε ποιός ἦταν καί ποιά ἦταν ἡ ἀποστολή του, λέγοντας: «ποιός νομίζετε πῶς εἶμαι; Δέν εἶμαι ἐγώ αὐτός πού περιμένετε. Αὐτός ἔρχεται ὕστερα ἀπό μένα κι ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος οὔτε νά λύσω τὰ ὑποδήματα ἀπό τὰ πόδια του» (Πράξ. 13,25). Ὁ κοσμικός ἄρχοντας δέν ὑπολόγιζε οὔτε Θεό οὔτε ἀνθρώπους.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ιγ' 25-32)

Κήρυγμα τοῦ Παύλου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους

Ἀδελφοί, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνόησαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Συμπόσιο ἀναίδειας, ἀκολασίας καὶ φίμωσης τῆς ἀλήθειας ἦταν τὸ συμπόσιο τοῦ Ἡρώδη. Τὸν γελοιοποίησε στὰ μάτια τοῦ λαοῦ του, ἀλλὰ καὶ στὰ μάτια τῶν ἀξιωματούχων του, πού διαπίστωσαν μέ πόση ἐλαφρότητα ἕνας βασιλιάς παίρνει ἀποφάσεις σοβαρές. Μπορεῖ κάποιοι νὰ φοβήθηκαν βλέποντας ὅτι στὸ ὄνομα τῆς ἐξουσίας τὸ δίκαιο χάνεται, ἕνα ἔγκλημα γίνεται καὶ τὸ θύμα του παύει νὰ ζεῖ, ὅμως στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου αὐτὸ τὸ συμπόσιο πέρασε ὡς ἔργο ἀνόσιο καὶ οἱ ἀσεβεῖς πρωταγωνιστές του ὡς παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν.

Ἡ χωρὶς ὄρια ἐλευθερία

Ὁ ἐκκοσμικευμένος τρόπος ζωῆς σήμερα παραθέτει ἀνάλογης μορφῆς συμπόσια. Καλεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ δοκιμάσει τὴν ἐλευθερία τῆς ἀσυδοσίας, τοῦ νὰ μὴν ὑπάρχουν ὄρια καὶ φραγμοὶ στὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, στὸ νὰ εἶναι τὸ ἐγώ μας κέντρο τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ ὄχι τὸ ἐμεῖς, στὴν ἀπουσία σεβασμοῦ γιὰ τὴν πιστότητα, τὴν προσφορά, τὴ θυσία, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὑπομονή. Κι ὅλα αὐτὰ διότι ἔχουμε μία ἐσφαλμένη αἴσθηση τοῦ ποιοῦ εἴμαστε. Ἐχοντας καταστήσει τοὺς ἑαυτοὺς μας μικροὺς θεοὺς, μπορώντας νὰ ἰκανοποιήσουμε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες ἐπιθυμίες μας, λαμβάνοντας ἀπὸ παντοῦ τὸ μήνυμα πῶς ἡ ἐγκράτεια, τὰ ὄρια, ὁ σεβασμὸς στὸν ἄλλο δὲν εἶναι προαπαιτούμενα γιὰ τὴν εὐτυχία, ἀλλὰ μόνο ἡ φιληδονία, νομίσαμε ὅτι εὐτυχία εἶναι τὸ «ὅλα ἐπιτρέπονται», ἀκριβῶς διότι ζοῦμε χωρὶς Θεό.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Ἰωάννης πλησίαζε νά τελειώσει τήν ἀποστολή του, ἔλεγε: Ποιός νομίζετε ὅτι εἶμαι; Δέν εἶμαι ἐγώ αὐτός πού περιμένετε, ἀλλ' αὐτός ἔρχεται μετά ἀπό μένα καί ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος νά λύσω οὔτε τό ὑπόδημα ἀπό τά πόδια του. Ἀδελφοί, ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ καί ὅσοι ἀνάμεσά σας πιστεύετε στόν ἀληθινό Θεό, σέ σᾶς στάλθηκε τό μήνυμα αὐτῆς τῆς σωτηρίας. Ὅμως, οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ καί οἱ ἄρχοντές τους δέν κατάλαβαν ποιός εἶναι καί τόν κατεδίκασαν, καί μέ αὐτόν τόν τρόπο ἐκπλήρωσαν τά λόγια τῶν προφητῶν πού διαβάζονται κάθε Σάββατο, καί χωρίς νά βροῦν ὅποιαδήποτε αἰτία θανάτου, ζήτησαν ἀπό τόν Πιλάτο νά θανατωθεῖ. Ὅταν ἐφάρμοσαν ὅλα ὅσα ἔχουν γραφεῖ γι' αὐτόν, τόν κατέβασαν ἀπό τόν σταυρό καί τόν ἔβαλαν σέ μνημεῖο, ἀλλ' ὅμως ὁ Θεός τόν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν καί αὐτός ἐμφανιζόταν ἐπί πολλές ἡμέρες σέ ἐκείνους πού εἶχαν ἀνεβεῖ μαζί του ἀπό τή Γαλιλαία στήν Ἱερουσαλήμ, οἱ ὅποιοι εἶναι καί μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τόν λαό. Καί ἐμεῖς κηρύσσουμε σέ σᾶς τό εὐαγγέλιο, ὅτι ἡ ὑπόσχεση πού ἔδωσε ὁ Θεός στούς πατέρες ἐκπληρώθηκε στούς ἀπογόνους τους, σέ ἐμᾶς, μέ τό νά ἀναστήσει τόν Ἰησοῦ, ὅπως ἔχει γραφεῖ καί στόν δεῦτερο ψαλμό: «Σύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγώ σήμερα σέ γέννησα».

(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ φωνή τοῦ Προδρόμου

Ἡ μνήμη τόσο τοῦ παλαιοῦ ὅσο καί τῶν σύγχρονων συμποσίων μᾶς ξαναφέρνει ἐνώπιον τῆς ἀνάγκης νά ἔχουμε ἐπίγνωση τοῦ ποιοῦ εἶμαστε, ἀκολουθώντας τό πρότυπο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Νά ζήσουμε ἐντός τῆς Ἐκκλησίας τό συμπόσιο τῆς ἱερότητας τοῦ κόσμου, τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Τή χαρά τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν καί τήν ἄρνηση τῆς ἀναίδειας. Τά ὅρια, μέ περιεχόμενό τους τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί τό πνευματικό φρόνημα. Τήν ἀλήθεια, δηλαδή τήν προσμονή τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι γιά μᾶς τό φῶς καί ἡ ἀγάπη.

Ἡ φωνή τοῦ Προδρόμου φάνηκε ὅτι σίγησε μετά τό συμπόσιο τοῦ Ἡρώδη. Ἀκούστηκε ὅμως στόν Ἄδη, ὅπου κήρυξε τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ καί τή σωτηρία ἀπό τόν θάνατο. Παραμένει ὅμως ζωντανή στήν πανδαισία τῆς πίστεως καί γι' αὐτό τόν τιμοῦμε. Μᾶς διδάσκει τόν σεβασμό στίς ἀξίες, τό ἀσκητικό βίωμα, τήν ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Χριστός. Καί κάθε φορά πού συμμετέχουμε στή θεία Λειτουργία, ἀντιστεκόμαστε στό συμπόσιο τοῦ «ὄλα ἐπιτρέπονται», κοινωνοῦμε τόν Θεό καί μνημονεύουμε τήν ἀληθινή δικαιοσύνη, αὐτήν πού ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ὑπηρέτησε καί γιά τήν ὁποία προσεύχεται στόν Θεό.

π. Θ.Μ.

29 Αυγούστου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Ι΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ιγ΄ 25-32 – Εὐαγγέλιον: Μρ. στ΄ 14-30.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Σεπτεμβρίου, ΙΑ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιη΄ 23-35.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἡ μαρτυρία ἀγάπης τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πού θέλει νά προσφέρει στό ὕψιστο ἔργο τῆς Κατηχέσεως καί τῆς βοήθειας πρὸς τόν συνάνθρωπο, διαφαίνεται ἀπό τή λειτουργία τῶν παρακάτω ἐκπαιδευτικῶν τμημάτων τοῦ Τομέα Κατηχέσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας:

- α. Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.
- β. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.
- γ. Σεμινάριο Ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

Περισσότερες πληροφορίες ἀναζητήστε στήν ἱστοσελίδα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα: Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχέσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας.

1821 - 2021

**Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.**

Κεντρική ἱστοσελίδα: www.ekklesia1821.gr

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr